

19/05/2014

לכבוד:

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן
שר האוצר, מר יאיר לפיד
ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של ים, רופאה טרייה - עדות ממקור ראשון על הייאוש, התסכול וחוסר הישע של המערכת:

"היום, 29.4.2014, סיימתי את הסטאז' ברפואה. יש עוד קצת ניירת ובירוקרטיה, אבל אני רופאה בישראל.

ובשנה הזאת- ראיתי את כל הטוב והרע של מערכת הבריאות שלנו.

ראיתי קשישים שמתבוססים בצואה של עצמם, כי אין מספיק כוח עזר.

ראיתי ילד גוסס שהוצאנו מטיפול נמרץ לטובת ילד אחר, שסיכויי טובים יותר.

ראיתי זקן שנפטר בהמתנה מחוץ לחדר הרנטגן, כי השליח הוביל אותו מחוץ לדלת החדר ועזב לעשרות הקריאות הבאות שחיו לו.

ראיתי עשרות בני משפחה נותרים ללא מענה, כי לאף אחד אין זמן לעמוד ולהסביר.

ראיתי מטופלים שמחכים ימים ליועצים, שבועות לבדיקות ופרוצדורות פשוטות. ראיתי איך בזמן ההמתנה החלשים שבהם נדבקים בזיהומים ונפטרים.

ראיתי אנשים שלא מקבלים את הרפואה שמגיעה להם.

ולא רק ראיתי, עשיתי זאת בעצמי.

שחררתי מהמיון קשישה ערירית, אומללה, לא דוברת עברית, כאובה - בגלל שהכאבים שלה כרוניים, עם המלצה ל"המשך מעקב בקהילה", שקר שנועד לכסות לי את המצפון ואת התחת.

פספסתי בקע טבורי כלוא בקשישה דמנטית ששכבה במסדרון במיון, כי לא היו בי כוחות לדחוף את המיטה הכבדה דרך המסדרון העמוס עד לפינה מוסתרת. אז ביצעתי בדיקה גופנית בלי להרים חולצה.

עשיתי אנמנזה לחולה ב-4 לפנות בוקר אחרי 20 שעות התרוצצות במיון, אבל לא שמעתי מילה ממה שאמר ושכחתי לשלוח בדיקה חשובה.

דקרתי חולה חמש פעמים בניסיון להכניס עירו, כי הידיים שלי רעדו מרעב ותשישות.

ראיתי גם אנשים מדהימים. רופאים מלאי אנושיות, אחיות מסורות, כוח עזר שעושה את מלאכתו הקשה בחמלה וכבוד לאדם באשר הוא.

אנשים שמגיע להם להרגיש שעבודתם מוערכת.

אני חולמת להיות נאונטולוגית, מהרופאים האלה שמצילים קטנטנים במשקל 800 גרם. זה מקצוע יפיפה, מרגש, חשוב - אשר כובל אותך אל בית החולים, אל מערכת הבריאות הציבורית. אל המקום שגוזל אותך מילדיך בשישי, בשבת, בתורנויות וגם בימי הטשטוש ביניהן. המקום שנותן מינימום משכורת ותנאים, שמותיר אותך שבור פיזית וקהה נפשית. אז אני חולמת להיות נאונטולוגית, ופחדת".

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חיהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המייד,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת